

ನ್ಯಾಕ್ಟ್ ಪ್ರಮಾಣಕೆ ಮತ್ತು ಸರಳತೆ ನ್ಯಾಕ್ಟ್ ಸದ್ಗುಣಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹೇಳುವ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಹೇರಳ ಸಂಪತ್ತಿ ಕಾವಿಧಾರಿಗಳು, ಶ್ರೀಮಂತ ಉದ್ದುಮಿಗಳು ಹಾಗೂ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ತಾವು ಮಾತ್ರ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು, ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಏರಿ ಪರಾರಾಮಿ ಜೆವನ್ಯೆಲಿಯನ್ನು ಅಲವಡಿಸಿಕೊಂಡ ಬದುಕ್ಕಿರುವ ಈ ವರ್ಗದವರು, ಕೆಲವು ಸಲ ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ 24 ಗಂಟೆಯೂ ದುಡಿಯೂವ, ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ತ್ಯಾಗ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಉದಾರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಬೋಥಿಸುತ್ತಾರೆ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂಪತ್ತಿನ ಕ್ರಾಡೆಕರಣವೇ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ಈ ವರ್ಗದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಡವರು, ಮಹಿಳೆಯರು ಮತ್ತು ತಳ ಸಮುದಾಯದ ದುಡಿಮಿಗಾರರ ಬದುಕುವ ಜೈಸ್ತನ್ಯವನ್ನೇ ಉಡುಗಿಸ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಗದವರಿಂದ ದೇಶಪ್ರೇಮ, ಸರಳ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಬಡವರು, ಶ್ರಮಜೀವಿಗಳು ಹೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದೇ ಎಲ್ಲರ ದುರಂತ!

ಬುದ್ಧಿ ಭಗವಾನರ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಭಿಕ್ಷು ಸಂಭಾಗಳು ಸರಳತೆಗೆ, ಲೋಕಪತ್ತೇ ಇಡೀ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದವು ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿದಂಥ ಸಂಗತಿ. ಇಬ್ಬರು ಗಳೆಯರು ಬೊಧ್ಯ ವಿಹಾರವೊಂದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಧರ್ಮವನ್ನು ಅರಿತು ಇಬ್ಬರೂ ಭಿಕ್ಷುಗಳಾದರು. ಸಂಭಾಗದ ನಿಯಮದಂತೆ ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿ ಅಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿತು ಜನರ ನಡುವೆ ಪ್ರಚಲಿಸುತ್ತಾರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರಲ್ಲಿಬ್ಬ ಒಂದು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಭಿಕ್ಷು ದೂರದ ಹ್ಯಾಯ್ಯಿಲ್ದಿಂದ ಸೂಪ್ರಾರಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳಿದ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಕೆಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಿದ್ಯ ಭಿಕ್ಷುವಿಗೆ ಸೂಪ್ರಾರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ತನ್ನ ಗಳೆಯನ್ನೆನ್ನಪಾಯಿತು. ಅವನು ಈಗ ನನ್ನಂತರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆನಿಸಿ ಆ ದೂರದ ಹ್ಯಾಯ್ ತೆರಳಿದ.

ಬಹುವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಬಂದ ತನ್ನ ಗಳೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಸೂಪ್ರಾರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷುವಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನನ್ನು

ಸಮತೋಲನದ ಸರಳತೆ

ತಾನು ವಾಸವಿದ್ಯ ಕೊರಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬ್ಯಾಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಸತ್ಯರಿಸಿದ. ದೂರದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಆ ಭಿಕ್ಷುವಿಗೆ ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಅಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿರುವ ಗೆಳೆಯ ಅನುಕೂಲಸ್ಥನಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು. ಒಳಗೆ ಹೋದ ಗೆಳೆಯ ತನಗಾಗಿ ಪಾನಕ ತಂದುಕೊಂಡಬಹುದು ಎಂದು ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಕಾದುಪುತ್ತಿ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಂಟದ ಹೊತ್ತು ಮೀರುತ್ತಿತ್ತು. ಇವನಿಗೂ ಆಯಾಸದ ಜೊತೆಗೆ ಹಸಿಪ್ಪಾ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆ ಭಿಕ್ಷು ಎಪ್ಪು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ! ಕೊನೆಗೆ ಅವನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಂಟಕ್ಕಾಗಿ ರುಚಿಕ್ಕಾಡ ಭಕ್ತಿವನ್ನಾದರೂ ತರಬಹುದು ಎಂದು ಕಾದ. ಅದೂ ಬರಲಿಲ್ಲ! ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಅವನ ಗೆಳೆಯ ಬಂದು ‘ಬಾ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಂಟಕ್ಕಾಗಿ ಭಕ್ತಿವನ್ನೆಗೆ ಹೊರಡಬೇಕು’ ಎಂದು ಕರೆದ. ಇವನಿಗೆ ಅಶ್ವಯಾವಾಯಿತು, ತಾನು ವಾಸವಿದ್ಯ ಆ ಪಟ್ಟಣದ ವಿಹಾರದಲ್ಲೇ ಉಪಾಹಾರ, ಉಂಟ, ಪಾನಕ ತನಗೆ ಬೇಕಾದದಲ್ಲಿವೂ ಪುಳಿತ್ತೇನೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆ ಮಾರಿಯೇ ಮರಿತಹೋಗಿತ್ತು! ಆದರೂ ಅದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಸೂಪ್ರಾರಾಮದ ಭಿಕ್ಷುವಿನೊಡನೆ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಗೆ ಹೊರಬಂಧ. ‘ನಿನಿರುವ ಈ ಹ್ಯಾಯ್ಯಿಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಿನು ಹೀಗೆಯೇ ಭಿಕ್ಷಾಟನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರು?’ ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ‘ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಸತೇನಿದೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಹೀಗೆಯೇ ನಡೆಯುವುದು. ಇವೆಲ್ಲ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಸೂಪ್ರಾರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷು ಹೇಳಿದ. ‘ಹಾಗಾದರೆ, ನಾನು ವಾಸವಿರುವ ಪಟ್ಟಣದ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬಾ. ಅಲ್ಲಿ ನಿನು ಈ ರೀತಿ ಕವ್ಯ ಪಡೆಕೊಗಿಲ್ಲ!’ ಎಂದು ಗಳೆಯನ್ನು ಕರೆದ. ‘ಹಾಗಾದರೆ ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಇಲ್ಲಿ ನಿತಿರು. ಈಗಲೇ ಬರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಸೂಪ್ರಾರಾಮದ ಭಿಕ್ಷು ಹೇಳಿಕೊದ. ಆತ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಮರಿ ಬಂದು ‘ನಡೆ, ಹೋಗೋಣ’ ಎಂದು ತನ್ನ ಗಳೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ‘ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು?’

ಎಂದು ಅವನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದ. ‘ನಿನು ಈಗ ತಾನೆ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲ! ಪಟ್ಟಣದ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ ಎಂದು’ ಸೂಪ್ರಾರಾಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷು ಗಳೆಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿದ್ದ ಭಿಕ್ಷು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ‘ನಿನು ಇಷ್ಟ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲೇ ವಾಸವಿದ್ದಿಯಾ; ನಿನು ದನ್ನುವ ವಸ್ತುಗಳು ಇಲ್ಲ ಏನೂ ಇಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ‘ಇದ್ದಿದ್ದ ಬಂದು ಉಪಾಸಿ ಮತ್ತು ಕಾಲುಮನೆ. ಏರಡೂ ಸಂಖ್ಯೆ ಸೇರಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಸಂಖ್ಯೆ ಒಷ್ಟಿಸಿದ. ಇನ್ನು ಉಂಡಿದ್ದು ಈ ಭಿಕ್ಷಾಪಾತ್ರೆ ಅಷ್ಟೇ’ ಎಂದು ನಿರಾಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬೇರಿಗಾದ ಪಟ್ಟಣದ ಭಿಕ್ಷು ‘ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲೇ ನಿಂತಿರು, ನಾನು ಕೊರಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಬಿಸ್ಟೇಯ ಗಂಟೆ, ಎಸ್ಟೇಯ ಲಾಳಿ, ನನ್ನ ಜೋಡು ತರುತ್ತೇನೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೋರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಸೂಪ್ರಾರಾಮದ ಭಿಕ್ಷು ‘ಅಯ್ಯಾ ನಿನು ಬಂದು ಬಂದು ದಿನದಲ್ಲೇ ಇಮ್ಮೋಂದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿಯಾ! ಎಂದು. ಪಟ್ಟಣದ ಭಿಕ್ಷುವಿಗೆ ತನ್ನ ಗಳೆಯನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಾಕಿಕೆಯಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ‘ಗೆಳೆಯಾ, ನಿಜವಾದ ಭಿಕ್ಷು ಎಂದರೆ ನಿನೆ. ನಿನುಂಥಿವನಿಗೆ ಹ್ಯಾಯ್, ಪಟ್ಟಣ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ. ನಿನು ಈ ಸೂಪ್ರಾರಾಮದಲ್ಲೇ ಇರು. ನಾನಿರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನಂಥ ಲೌಕಿಕಿಗೆ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳಿದ. ಇಂತಹ ಎರಡಿಲ್ಲದ ನಡೆ ಮತ್ತು ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ಏಕಾಗ್ರತೆ ಸಾಧಿಸ್ತೇ ಆದರೆ, ಅಂಥವರ ಬದುಕು ಮಾದರಿಯಾಗಿರಬಲ್ಲದು.

ಯಾರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೇರಳಿಸದ ಇಂತಹ ನಿರಾಳ ಜೀವನ ಒಂದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ, ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಮಿತವಾಗಬಾರದು ಇಡೀ ಲೌಕವನ್ನೇ ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ವಿಸ್ತರಣೆಯೇ ಪರಮೇಷ್ಠಿಗೆ ಗುರಿಯನ್ನಿಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಉಂಟವರ್ಗದ ಅಹಂಕಾರ ಕರಗುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ನಡುವೆ ಫೆರ್ಮಿವ ಇಂತಹ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನವ್ಯ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪೋಳಿಸಲ್ಪಡಿಸಿರುವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಿ.ವಿ. ಅನಂದಮೂರ್ತಿ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

- ವಿವೇಕವೆಂದರೆ ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವುದು, ವಿಶ್ವಿಷಿಸುವುದು, ತೂಗುವುದು, ಅಳೆಯುವುದು.
—ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗೆ
- ಧರ್ಮದ ಬೇರೆ ದಯೆ, ಸತ್ಯಲ, ಸರ್ವಭೂತಕ್ಕೆ.
—ಕೆ. ಎಸ್. ನಿರೂ ಅವಮದ್
- ಅನ್ಗರನು ಆಳು ಮಾಡದೆ, ತನ್ನ ತಾನಾಳಿದರೆ ಅದೇ ಬಿಡುಗಡೆ.
—ದ.ರಾ. ಬೆಂಜಿ
- ಶೀಲ ಮತ್ತು ಬುಧಿವಂತಕೆಯನ್ನು

- ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದೇ ಶಿಕ್ಷಣದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶ.
- ಮಾಟೆಸ್‌ನ್‌ಲೂಥರ್‌ಕಿಂಗ್‌ಜೂನಿಯರ್
- ಬಾಳು ಇಲ್ಲವುದು ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬಳ್ಳಲುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಬದುಕುವುದಕ್ಕಾಗಿ.
- ಗುರಿ ತಪ್ಪಿದರೂ ಹಾದಿ ತಪ್ಪಿಬಾರದು.
- ಎಸ್.ಎ. ಪರಮೇಶ್ವರ ಭಟ್
- ಅದರ್ವಾಗಳು ಪ್ರತಿನಿಧಿತ್ವಣಿ ಪರಣ ಮಾಡಬೇಕಾದ

ಗೊಡು ಮಂತ್ರಗಳಲ್ಲ. ಅವು ನಮ್ಮ ಬೇವನದ ಉಸಿರು.

—ಕುವೆಂಪು

- ಬದುಕು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಳೆ ಕಡೆ ನಿವು ಹೋಗಿದೆ, ನಿವು ಹೋದೆದೆ ಬದುಕನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊಗುವುದು ಜಾಣಿತ್ತು.
- ವಿ.ಕೃ. ಗೋಕಾರ್
- ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಉತ್ತರ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಷ್ಟವೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ.
- ಆಲೂದು ವೆಚ್ಚಣಾಯಿತು